ମାନ୍ୟବର ବାଚସ୍ପତି ମହୋଦୟ,

ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହରେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷପାଇଁ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିବାରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏବଂ ଗୃହର ମାନ୍ୟବର ନେତା, ମାନ୍ୟବର ବିରୋଧୀ ଦଳର ନେତା, ଉପନେତା, ଗୃହର ସମସ୍ତ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ ଓ ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କ୍ରମାଗତ ତୃତୀୟଥର ପାଇଁ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ଏକ ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ କି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ଜାଣେନା । ତାହା ଭବିଷ୍ୟତ ହିଁ କହିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ରାଜ୍ୟର ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୁଧାରିବା ଓ ଏହାକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ଏକ ବିରାଟ ଆହ୍ୱାନ ଅଟେ (Challenge) ଏବଂ ସେହି ଆହ୍ୱାନକୁ ମୁଁ ନମ୍ରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏହି କଣ୍ଟକିତ ଦୁର୍ବିସହ ସୁଦୀର୍ଘ ଚଲାପଥରେ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଅକୁଣ୍ଠିତ ସାହାଯ୍ୟ, ସହଯୋଗ, ଗଠନମୂଳକ ସମାଲୋଚନା ଓ ପରାମର୍ଶ ମିଳିବ ଏଥିରେ ମୋର ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

2. 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କଲାବେଳେ କେଉଁ କେଉଁ କାରଣରୁ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଗତ ବର୍ଷଗୁଡିକରେ ଅବନତି ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ ସଜାଡିବା ପାଇଁ କି କି ପଦକ୍ଷେପ ଲୋଡା ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ କି କି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନେଇଛନ୍ତି ଓ କି କି କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ସମ୍ୟକ୍ ଭାବେ ମୋର ଗତ ସୁଦୀର୍ଘ ବଜେଟ୍ ଭାଷଣରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲି ।

3. ବିଗତ ବର୍ଷ ଗୁଡିକରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନାରେ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇଛି, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ସରକାର ଯେଉଁ

ପଦକ୍ଷେପମାନ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡିକରେ ସେ ଦିଗରେ କ'ଣ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । କେଉଁ ବିଭାଗରେ କେତେ ବ୍ୟୟ କରାଗଲା ଓ ବିଭାଗଗୁଡିକ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରୂପାୟନରେ କେତେଦୂର ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଓ କି କି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ମୋର ବଜେଟ ଅଭିଭାଷଣରେ କହି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ସେ ବିଷୟରେ ବିଭାଗୱାରୀ ବଜେଟ୍ ଆଲୋଚନା ବେଳେ ସଂପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ।

4. ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ କିପରି ଦ୍ରୁତ ଉନ୍ନତି ଅଣାଯାଇ ପାରିବ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାକୁ କିପରି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସୁଦୃଢ କରାଯାଇ ପାରିବ ଏବଂ ସେଥିନିମିତ୍ତ କି କି କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅବସରରେ ସଂକ୍ଷେପରେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଅତ୍ୟଧିକ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଓ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଦରକାର ମୁତାବକ ସମ୍ବଳ ଆଗରୁ ଯୋଗାଡ କରିପାରୁ ନଥିଲେ , କିନ୍ତୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିର କ୍ରମ ଅବନତିର କାରଣକୁ ସମୀକ୍ଷା କଲାପରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ "**ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ବଜେଟ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ** (FRBM Act)" ସବୁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟମାନେ ଏକ ଆର୍ଥିକ ସଂଶୋଧନ ପନ୍ଥା (Fiscal Correction Path) ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟ ତାର ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ 2008–09 ସୁଦ୍ଧା ବିଲୋପ କରି ଶୂନ୍ୟ ସ୍ତରକୁ ଆଣିବ ଏବଂ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟକୁ ସୀମିତ ରଖିବାପାଇଁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ

କରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟ ଓ ସଭ୍ୟାଙ୍କ ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ସୁପାରିଶଗୁଡିକ ଏ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ମୁଁ ଉଚିତ୍ ମନେକରୁଅଛି ।

The important recommendations of the 12th Finance Commission having a direct bearing on restructuring the State Finances among others include the following.

i) **The 12th Finance Commission in para-2.32 (page-20) of their report have observed that "the financing of the plan, apart from a small contribution of plan grants from the Centre, <u>depends entirely on borrowing by the States. A large plan effectively also means larger borrowing. It becomes, therefore, necessary that plan size of every State is linked to the sustainable level of the debt</u>."**

ii) **In para-2.42 (page-24) of the Report, the 12th Finance Commission have concluded that "to determine <u>the right size of the fiscal deficit and the debt in relation to the GDP is important for prudent fiscal management</u>.**

iii) ***"Plan grants should be given as genuine grants and states may be encouraged to borrow from the market directly. Such a change would require de-linking of grants from loans in plan assistance. This would facilitate determination of grants according to needs and loans according to capacities. The plan size of each state needs to take into account the sustainable level of debt and the capacity to borrow from the market" (para 4.68 of the report, Page- 82).***

iv) ***Debt GSDP ratio should be brought down to 28% of GSDP (Para 4.45, page – 70-71 of the report). In case of Orissa it was 62.92% as on 31.3.2003 compared to all States' average of 34.21% as indicated***

by the 12th Finance Commission. As on 31.3.2005 this GSDP ratio for Orissa is 59.08%.

v) ***The ratio of interest payment to revenue receipt should be brought down to 15% (para 4.54, page – 75). In case of Orissa this ratio in 2002-03 was 35.85% compared to all states' average of 24.57% as reported by 12th Finance Commission. In 2004-05 this ratio for Orissa has been reduced to 28.1%.***

vi) States should follow a Recruitment and Wage Policy, in a manner such that the total salary bill relative to revenue expenditure, net of interest and pension payment does not exceed 35% (Para 4.63, page – 80-81). At present, this ratio is as high as 54% for the year 2004-05. This has to be brought down to 35% by 2009-10 as per the recommendation of the 12th Finance Commission (in 2002-03 this ratio was 65.5% for Orissa compared to all states' average of 37.3% as indicated by 12th Finance Commission).

vii) "Getting the right size and the right composition of Government expenditure with a view to facilitating achievement of highest attainable growth rates, and meeting governments' social obligations including poverty reduction and provision of health and education should be considered integral to any plan for restructuring public finances. This requires increasing public expenditure in social and economic infrastructure for accelerating growth while reducing the over-all fiscal imbalance." (para 4.6 of the report, Page – 78-79)

ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଋଣ ଛାଡ (Conditional Debt Relief)

5. ଅଷ୍ଟମ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଓଡିଶା 195.62 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ଛାଡ ପାଇଥିବା ବେଳେ ନବମ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 28.69 କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦଶମ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 22.87 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ଛାଡ

ପାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଓଡିଶା କୌଣସି ଋଣ ଛାଡ ବା ରିହାତି ପାଇନାହିଁ । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଏକ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଋଣ ଛାଡ ବା ରିହାତି ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଓଡିଶାକୁ ପ୍ରାୟ 3633.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ଓ ସୁଧ ରିହାତି ମିଳିବ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ କରିଥିବା ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସୁପାରିଶ ମଧ୍ୟରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟକୁ 2008–09 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୋପ କରିବା, ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟକୁ ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର 3 ଶତାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବଦ୍ଧ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ଆଉ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସର୍ତ୍ତ ହେଲା ଯେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ରୁ 2009–10 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟର ପରିମାଣ ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର ଅନୁପାତ ଅନୁସାରେ ଏହା 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟ ସେହି ବର୍ଷର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର ଅନୁପାତ ଠାରୁ ଅଧିକ ହେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ନୁହେଁ । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯଦି ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ହ୍ରାସ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟର ଅନୁପାତ କୌଣସି ବର୍ଷ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଠାରୁ ଅଧିକା ହୁଏ, ତେବେ ଋଣ ରିହାତି ବା ଋଣ ଛାଡ ସୁବିଧା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଋଣ କଲାବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁପାରିଶ ଗୁଡିକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ।

ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ଋଣ ଯୋଗାଡ କରିବାକୁ ପଡିବ – କେନ୍ଦ୍ର ଦେବ ନାହିଁ

6. ମୁଁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଯେଉଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ 70 ଭାଗ ଋଣ ଓ 30 ଭାଗ ଅନୁଦାନ ଆକାରରେ ମିଳୁଥିଲା । ଏହି ଋଣ ଓ ଅନୁଦାନକୁ ମିଶାଇ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ମାସିକ ବା

ତ୍ରୈମାସିକ କିସ୍ତିରେ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଯେଉଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତା ମିଳୁଛି ବା ମିଳିବ ତାହା ଭାରତ ସରକାର କେବଳ ଏହି ସହାୟତାର ଅନୁଦାନ ବାବଦକୁ ଯାହା ହେବ ସେହି ପରିମାଣର ଅନୁଦାନ ଦେବେ । ଆଗରୁ ଅନୁଦାନ ସହିତ ଯେଉଁ ଋଣ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ଆଉ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଉନାହାନ୍ତି ବା ଦେବେନାହିଁ । ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ, ଆଗରୁ 1000.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ସହାୟତା ବାବଦକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଯାହା ଦେଉଥିଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ 700.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ଋଣ ଆକାରରେ ଓ 300.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ଆକାରରେ ଦେଉଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେବଳ 300.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅନୁଦାନ ଦେବେ ଏବଂ ଏହି 700.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଖୋଲା ବଜାରରୁ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ବା ବିତ୍ତୀୟ ସଂସ୍ଥାରୁ ନିଜର ଆର୍ଥିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସେହି ଋଣ କରିବେ । ଖୋଲା ବଜାରରୁ ବା କୌଣସି ବିତ୍ତୀୟ ସଂସ୍ଥା ଠାରୁ ଋଣ କଲାବେଳେ ଋଣ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି କଣ, ଋଣ କଲେ ଋଣ ଓ ସୁଧ ପରିଶୋଧ କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଋଣ କିପରି ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ସେମାନେ ସମୀକ୍ଷା କଲା ପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯଦି ହୃଦବୋଧ ହୁଏ ତେବେ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଋଣ ଦେବେ । ଏଥି ନିମିତ୍ତ ଆମକୁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବାବଦକୁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କଲାବେଳେ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟଟିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ।

ବିତ୍ତୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ (Fiscal Target)

7. ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଏହି ମହାନ୍ ଗୃହରେ ଓଡିଶା **"ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ବଜେଟ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ** (FRBM Act, 2005)" ଅନୁମୋଦନ ହେଲା ପରେ ଏହା 14.6.2005 ତାରିଖଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ଏହି ବିଧେୟକ (Act) ମୁତାବକ ଓଡିଶାରେ

ଯେଉଁ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଓ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟ ହ୍ରାସର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଋଣ ବୋଝ ଓ guarantee liabilities କୁ prudent level ରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ଋଣ କରାଯାଉଛି ତାହା ଉତ୍ପାଦନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେଥିରେ ପୁଞ୍ଜି ବା ସମ୍ପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦରକାର ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବିତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଭାଗ) ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ କରିଥିବା ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଋଣ ଛାଡ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ସେଥି ନିମିତ୍ତ ଏକ Guidelines ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି Guidelines ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ Fiscal Correction Path ବା ବିତ୍ତୀୟ ସଂଶୋଧନ ମାର୍ଗ ସଂଯୋଜନା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଏହି Fiscal Correction Path ବା ବିତ୍ତୀୟ ସଂଶୋଧନ ମାର୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ବଜେଟ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ(FRBM Act, 2005) ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ବିତ୍ତୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କିପରି ହାସଲ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି (Fiscal Target Achievement) ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହି Guidelines ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 19.12.2005 ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନସ୍ଥ ବିତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଭାଗ) କୁ Fiscal Correction Path ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ସାମଗ୍ରିକ ଉତ୍ପାଦନର ବୃଦ୍ଧିର ହାର

8. ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟ current price ରେ 1999–2000 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 38629 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲାବେଳେ, 2002–03 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 44372 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । 2003–04 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର Quick Estimate ଅନୁସାରେ ଏହା 53830 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ Advance Estimate ମୁତାବକ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟ 57638 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଅଛି । 1999–2000 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ GSDP ର ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି

ବୃଦ୍ଧିର ହାର 8.57 ଶତାଂଶ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଓଡିଶା ପାଇଁ GSDP ର ବୃଦ୍ଧି current price ରେ 11 ଶତାଂଶ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ 1999–2000 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ବୃଦ୍ଧିର ହାର 8.57 ଶତାଂଶ ଓ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 7.10 ଶତାଂଶ ହୋଇଥିବାରୁ 2005–06 ଏବଂ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧିର ହାର 10 ଶତାଂଶ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଦଶମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ 1993–94 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର price ଅନୁସାରେ GSDP ବୃଦ୍ଧିହାର 6.2 ଶତାଂଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ଥିଲା ବେଳେ 2002–03 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି 5.7 ଶତାଂଶ ହୋଇଛି । ଦଶମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ସ୍ତରରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଓ ସମୟଭିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରୂପାୟନ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧିର ଆବଶ୍ୟକତା (*Need for enhancement of Capital Outlays)*

9. ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଋଣ କରୁଛେ ତାହା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ନ ହୋଇ ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଭରଣା ବାବଦକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, 1998–99 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ଋଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାର ପ୍ରାୟ 77 ଶତାଂଶ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଭରଣା ବାବଦକୁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସହ 15.4.1999 ତାରିଖରେ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 11.10.2001 ତାରିଖରେ ବୁଝାମଣା ପତ୍ର ସ୍ୱାକ୍ଷର ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କରାଯାଉଥିବା ଋଣରୁ ଯେତେ ଅଂଶ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ବାବଦକୁ ଭରଣା କରାଯାଉଥିଲା ତାହା କମିବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହା ପ୍ରାୟ 15 ଶତାଂଶକୁ କମି ଆସିଛି । ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁ ଋଣ କରାଯାଉଛି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା

ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର ଏହି ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗର ଅନୁପାତ ପ୍ରାୟ 2 ଶତାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ରହିଛି । ଆମେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ଋଣ କରୁଛେ ତାହା ଯେପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ରାଜ୍ୟ ଋଣଯନ୍ତ୍ରା ଭିତରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା Fiscal strategy ର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଦିଗ ।

10. ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ କରିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସୁପାରିଶ, ସର୍ତ୍ତ ମୂଳକ ଋଣ ଛାଡ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ (ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଭାଗ) ଦେଇଥିବା Guidelines, ଓଡିଶା ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଓ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ବିଧେୟକ ଓ ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିର ହାର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଓ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି ।

2005–06 *ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ* ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ

11. ମୁଁ ଏଠାରେ ସୂଚାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ମୂଳ ବଜେଟ୍‌ରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ 3000.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା ବେଳେ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ସେହି 3000.00 କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ସୀମିତ ଅଛି । ମୂଳ ବ୍ୟୟ ବରାଦ 3000.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ 2264.51 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲାବେଳେ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ (GRIDCO, OHPC, OPGC, OSRTC) ବଜେଟ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ 735.49 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ସେହି 3000.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ 2725.27 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ସଂପୃକ୍ତ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ବଜେଟ୍‌ରେ 274.73 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ 460.76 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ ଅଧିକା ରଖାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ ବଜେଟ୍‌ରେ ଏହାକୁ 460.76 କୋଟି ଟଙ୍କା କମାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

2006–07 ର ବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା

12. 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବ୍ୟୟ ବରାଦ 3000.00 ଟଙ୍କା ଥିଲାବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷପାଇଁ ଏହାକୁ 3500.00 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ବଜେଟ୍ ଅଟକଳ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ଭାର ପ୍ରାୟ 16.66 ଶତାଂଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହି 3500.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍ ଜରିଆରେ 3104.74 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗ (GRIDCO, OHPC, OPGC, OSRTC) ବଜେଟ୍ ଜରିଆରେ 395.26 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍ ଜରିଆରେ 2005–06 ମୂଳ ବଜେଟ୍ ତୁଳନାରେ 840.23 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ତୁଳନାରେ 379.47 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । 3500.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ମଧ୍ୟରୁ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ସେଥି ନିମିତ୍ତ ପୂର୍ବ ପ୍ରଚଳିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତାର formula ହିସାବକୁ ନେଲେ ଆମକୁ ପ୍ରାୟ 4054.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ଋଣ କରିବାକୁ ଦରକାର ହେଉଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ 838.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ପରିଶୋଧ ହିସାବକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ନିଟ୍ ଋଣ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡୁଥିଲା ପ୍ରାୟ 3216.00 କୋଟି ଟଙ୍କା । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଆମକୁ ବର୍ଷକୁ ଯେଉଁ ନିଟ୍ ଋଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏହା ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର 3 ଶତାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ହେବ, ସେଥି ନିମିତ୍ତ ଏହି ନିଟ୍ ଋଣ ପରିମାଣକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ପ୍ରାୟ 2200.00 କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ 1000.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଯେଉଁ ନିଟ୍ ଋଣ କମାଇ ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ

କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ 350.26 କୋଟି ଟଙ୍କା ଋଣ ଛାଡ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ, ଅଣ–ଟିକସ, ଅଗ୍ରିମ ଆଦାୟ୍ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ୍ ଟିକସର ଅଂଶ ଅଧିକ ମିଳିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏଠାରେ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ ଓ ସଦସ୍ୟା ମାନଙ୍କର ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଅଧିକ ଋଣ କରି ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ବ୍ୟୟ୍ ବରାଦ ଅଧିକ କରିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । କାରଣ ଅଧିକ ଋଣ କଲେ ଆମକୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଋଣ ଛାଡ ରିହାତି ମିଳିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ବଜାୟ୍ ରଖିଲେ ଆର୍ଥିକ ବା ବିତ୍ତୀୟ୍ ସଂସ୍ଥାମାନେ ମଧ୍ଯ ଆମକୁ ଶସ୍ତା ସୁଧ ହାରରେ ଋଣ ଦେବେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଅଛି ସେମାନେ auction method ରେ ଖୋଲା ବଜାରରୁ କମ୍ ସୁଧ ହାରରେ ଋଣ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ନୁହେଁ ବା ସେମାନେ ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ବଜାୟ୍ ରଖିବାକୁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଲା ବଜାରରୁ ଋଣ ଉଠାଇବା କଷ୍ଟକର ହେଉଛି ଏବଂ ଯଦିଓ ଋଣ ମିଳୁଛି ତାହା ଅଧିକ ସୁଧ ହାରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ମୋର ଏଠାରେ କହିବା କଥା ଯେ ଆମେ ଯଦି ଅଣଉତ୍ପାଦନ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଇ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଏବଂ ଋଣର ପରିମାଣ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ହ୍ରାସ କରିବା ତେବେ ଆମେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ କରିଥିବା ଋଣ ଛାଡ ସୁବିଧା ପାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖୋଲା ବଜାରରୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ବା ବିତ୍ତୀୟ୍ ସଂସ୍ଥାରୁ କମ୍ ସୁଧ ହାରରେ ଦରକାର ମୁତାବକ ଋଣ ଆଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବା ।

ବିତ୍ତୀୟ୍ କୌଶଳ (Fiscal Strategy)

13. ଆର୍ଥିକ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ଆମକୁ ଯେଉଁ ସୀମିତ ସମ୍ବଳ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କିପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ରାଜ୍ୟର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ନିମିତ୍ତ ଉପଯୋଗ କରିବା, ଅଣ ଉତ୍ପାଦନ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ କମିଲେ, ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ

ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅନୁଦାନ ମିଳିଲେ ଏହା ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ । ଏ ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଗତ 6 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏ ଦିଗରେ ଆମକୁ କିଛି ସୁଫଳ ମିଳିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାଣି, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଗତିରେ ଆଗେଇ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଧିକ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ଦରକାର । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ବିତ୍ତୀୟ ଏକତ୍ରୀକରଣ (fiscal consolidation) ଏବଂ ଦକ୍ଷ ରାଜସ୍ୱ ପରିଚାଳନା (efficient fiscal management) ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ । ଏ ଦିଗରେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରେ ଆମେ କିଛି ଆଗେଇ ପାରିଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଅନେକ ବାଧାବିଘ୍ନ ରହିଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ରାଜ୍ୟର ଅତ୍ୟଧିକ ଋଣ ଭାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ଏହା ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର ପ୍ରାୟ 59 ଶତାଂଶରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 28 ଶତାଂଶକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଦରକାର । ସେହିପରି ମୋଟ୍ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ସୁଧ ଓ ପେନସନ୍ ବାବଦ ଦେୟ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଯାହା ରହିଲା ତାହାର ପ୍ରାୟ 54 ଶତାଂଶ ଦରମା ଓ ଭତ୍ତା ବାବଦକୁ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଏହା 35 ଶତାଂଶରେ ସୀମିତ ରହିବା ଦରକାର ଅଟେ । ସୁଧ ବାବଦକୁ ଦେୟ ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ଆୟର 28.1 ଶତାଂଶ ଥିବାବେଳେ, ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଏହାର ଅନୁପାତ 15 ଶତାଂଶ କୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଦରକାର ଅଟେ, ତେଣୁ ଋଣ ଭାର ଓ ସୁଧ ବାବଦ ଦେୟ ହ୍ରାସ, ଅଣ ଉତ୍ପାଦନ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚର ହ୍ରାସ ଓ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହୋଇ ପାରିବ ।

2006-07 ରେ ବଜେଟରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର

14. ଯେଉଁ ସୀମିତ ସମ୍ବଳ ଉପଲବ୍ଧ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ସୁଚିନ୍ତିତ ଓ ଦକ୍ଷତାର ସହ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆମକୁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କଲାବେଳେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ସ୍ଥିର

କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ଆଖିରେ ରଖି 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଭାବେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଭିତ୍ତିରେ କରାଯାଇଅଛି ।

- ❖ ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶଧନ ବାବଦକୁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ବୃଦ୍ଧି କରାଗଲେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁଦାନ ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ମିଳିବ । ତେଣୁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ ବାବଦକୁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ମୂଳ ବଜେଟ୍‌ରେ 284.65 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶଧନ ବାବଦକୁ 501.83 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ସର୍ବ ଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶଧନ ବାବଦକୁ 167.42 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଓ ଏହାକୁ ରାଜ୍ୟର ଅଣ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।
- ❖ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡିକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ବେଗରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା,
- ❖ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧାର ସଂପ୍ରସାରଣ ଓ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକର ପରିବର୍ତ୍ତନ (diversification).
- ❖ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ, ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ,
- ❖ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁଦାନକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର (Utilization Certificate) ଦାଖଲ,
- ❖ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସ୍ଥାପନ ଓ ପ୍ରାଚୀନ କୀର୍ତ୍ତିରାଜିର ସୁରକ୍ଷା,

❖ କୋଠାବାଡି, ରାସ୍ତାଘାଟ ଇତ୍ୟାଦି ସରକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍‌ରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ବଜେଟ୍‌ର କେତେକ ମୁଖ୍ୟାଂଶ

15. ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କ ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ଓ ଅଣ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦର କେତୋଟି ମୁଖ୍ୟାଂଶ ମୁଁ ଏହି ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି ।

➢ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡିକର କୋଠାବାଡି ଓ ହଷ୍ଟେଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମରାମତି ହୋଇପାରୁନାହିଁ, ସେହିପରି ଅନେକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡିକରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହଷ୍ଟେଲ୍ ନାହିଁ ଏବଂ Bio-Technology, Computer Science ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୂତନ ବିଭାଗ ଖୋଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ Laboratory ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟର ଅଣଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ମଧ୍ୟରେ 35.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ

		(କୋଟି ଟଙ୍କାରେ)
ଉତ୍ତର ଓଡିଶା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ	–	8.00
ଫକୀର ମୋହନ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ	–	8.00
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ	–	2.50
ଓଡିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ	–	3.00
ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ	–	4.50
ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ	–	4.50
ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ	–	4.50

ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ କୃଷି ବିଭାଗ ବଜେଟ୍ ରେ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନତି ପାଇଁ 1.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ଭେଟରନାରୀ କଲେଜର ଭିତ୍ତିଭୂମି ମାନଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ 5.72 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ

କରାଯାଇଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବାବଦକୁ 1.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।

- 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାସ୍ତାଘାଟର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଣ ଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱରେ 170.59 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ, 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହାକୁ 547.89 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 368.77 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ରାସ୍ତାଘାଟର ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହୋଇଥିବା 547.89 କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ 221.38 କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ 240.26 କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଅଛି ।
- ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ ସରକାରୀ ବାସଭବନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପାଇଁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 162.86 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହି ବାବଦକୁ 268.28 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 98.27 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । 268.28 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ମଧ୍ୟରୁ ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ 144.71 କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ 80.05 କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଜଳ ସମ୍ପଦ

- ବୃହତ୍ ଓ ମଧ୍ୟମ ଜଳସେଚନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅଣ ଯୋଜନାରେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 98.82 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏ ବାବଦକୁ 114.05 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି ।

ସହରାଞ୍ଚଳ ପାନୀୟ ଜଳଯୋଗାଣ

- ସହରାଞ୍ଚଳ ଜଳଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପାଇଁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 92.07 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏ ବାବଦକୁ 120.17 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ

- ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଅଣଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚରେ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 464.71 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହାକୁ 507.25 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ହସପିଟାଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହସପିଟାଲ୍ ପାଇଁ Equipment, Medicine, BCL ଇତ୍ୟାଦି ବାବଦକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । Equipment ପାଇଁ 34.29 କୋଟି ଟଙ୍କା, Medicine ପାଇଁ 14.58 କୋଟି ଟଙ୍କା, BCL ପାଇଁ 1.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କ୍ୟାନ୍ସର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍‌କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ 4 କୋଟି ଟଙ୍କା, କଟକ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ MBBS course ରେ Seat ସଂଖ୍ୟା 107 ରୁ 150 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ 2 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।
- ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ 41.25 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 14.13 କୋଟି ଟଙ୍କା ମେଡିକାଲ କଲେଜ ହସପିଟାଲ୍‌ର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ଓ 0.45 କୋଟି ଟଙ୍କା ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହ୍ରାସ ମିଶନ ଜରିଆରେ "ନବଜ୍ୟୋତି" ନାମରେ ଏକ ନୂଆ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

- ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଡାକ୍ତର ଓ ପାରା ମେଡିକାଲ୍ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କ୍ୱାର୍ଟର ଗୁଡିକର ମରାମତି ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ 5 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଣ ଯୋଜନାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା

- ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବାବଦକୁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 1715.84 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଣଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇ ଥିବା ବେଳେ, 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏ ବାବଦକୁ 1851.21 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଲାଇବ୍ରେରିକୁ ଓଡିଆ ଭାଷାର ବିଭିନ୍ନ ବହି ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ 1.40 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

  ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 106.54 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 59.31 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଣ ଯୋଜନାରେ ନେଲାପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 101.56 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା

- ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବାବଦକୁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଅଣଯୋଜନାରେ 224.63 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ, 2006–07 ରେ ଏ ବାବଦକୁ 273.61 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଲାଇବ୍ରେରିକୁ ଓଡିଆ ଭାଷାର ବିଭିନ୍ନ ବହି ଓ ବିଜ୍ଞାନ କାରିଗରୀ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ବହି ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ 1.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ବାବଦକୁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ମୂଳ ବଜେଟର 73.10 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖା ଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଏହାକୁ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 89.36 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି ।

ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ ଉନ୍ନୟନ

➢ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 190.08 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ବଜେଟ୍‌ରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ମୋଟ 233.71 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତି ବାବଦକୁ ମୂଳ ବଜେଟରେ 64.79 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହାକୁ 78.87 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପୂରା ବର୍ଷକପାଇଁ ବୃତ୍ତି ଦେବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ଆଦିବାସୀ ହଷ୍ଟେଲ ଗୁଡିକରେ ନିୟୋଜିତ Cook-cum-Attendant ଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ମାସକୁ 1020 ଟଙ୍କାରୁ 1500 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ଓ ଏଥିପାଇଁ ମୋଟ 4.96 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

କୃଷି

➢ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 48.08 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଜଳସେଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ମୋଟ 553.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ରଖାଯାଇଛି । କୃଷି ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ 1.40 କୋଟି ଟଙ୍କା Non-Horticulture Mission District ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି । ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ 363.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି ଓ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ କେ.ବି.କେ. ପାଇଁ 253.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ରଖାଯାଇଅଛି ।

ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପଦ

➢ ମତ୍ସ୍ୟ ଓ ପଶୁ ସମ୍ପଦ ବିଭାଗ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 16.70 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ଏବଂ ଏଥିରେ Marine and Inland Fishing Development ପାଇଁ 3 କୋଟି ଟଙ୍କା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ରଖାଯାଇଛି ।

ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ

➢ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ ପାଇଁ 190.07 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ ବାବଦକୁ 67.19 କୋଟି ଟଙ୍କା, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ 32.81 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ମିଶନ ଶକ୍ତି ପାଇଁ 1 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଗ୍ରାମୀଣ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ

➢ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ଗ୍ରାମୀଣ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଓ ପରିମଳ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ ବାବଦକୁ 54.40 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହାକୁ 88 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

କ୍ରୀଡା ଓ ଯୁବ କଲ୍ୟାଣ

➢ ବିଭିନ୍ନ ଷ୍ଟାଡିଅମ ଓ କ୍ରୀଡା ହଷ୍ଟେଲ୍ ଗୁଡିକର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ ଅଣ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

➢ କ୍ରୀଡା ହଷ୍ଟେଲ ଗୁଡିକର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଷ୍ଟାଇପେଣ୍ଡ ମାସିକ 1200 ଟଙ୍କାରୁ 2250 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହି ବାବଦକୁ ରାଜ୍ୟର ଅଣ ଯୋଜନାରେ 112.43 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 61.62 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

କ୍ରୀଡା ଓ ଯୁବ କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ପାଇଁ ମୋଟ 4.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ସଂସ୍କୃତି

➢ ରବିନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡପ, ଭଞ୍ଜକଳା ମଣ୍ଡପ, ସଂସ୍କୃତି ଭବନ, ଉତ୍କଳ ସଂଗୀତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଡିଟୋରିୟମ ଇତ୍ୟାଦିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ଇତ୍ୟାଦି ବାବଦକୁ 5.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ଜରିଆରେ ଅଣ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

➢ ଉତ୍କଳ ସଙ୍ଗୀତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କର Stipend ମାସିକ 70 ଟଙ୍କାରୁ 200 ଟଙ୍କାରୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

➢ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ପାଇଁ ମୋଟ 29.36 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରାଚୀନ କୀର୍ତ୍ତିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ 12.50 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅର୍ନ୍ତଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର

➢ କାରାଗାରଗୁଡିକର ଆଧୁନିକୀକରଣ ପାଇଁ 21.52 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଅଣଯୋଜନାରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କାରାଗାରଗୁଡିକରେ ଜଳ ଯୋଗାଣ, ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟୟ ଅଣ ଯୋଜନାରେ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି । ପୁନଶ୍ଚ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ନକ୍ସଲପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କାରାଗାର ଗୃହର ସୁରକ୍ଷା ଓ ସୁଦୃଢୀକରଣ ପାଇଁ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଥାନାଗୁଡିକର ସୁଦୃଢୀକରଣ ପାଇଁ 3.30 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

➢ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ନିଶମ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୃହଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଣ ଯୋଜନାରେ 1.80 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ 10ଟି ଅଗ୍ନିଶମ ସେବା ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ 2.25 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୃହର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ 3 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୁଡିସିଆଲ୍ କୋର୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଗୃହ ପାଇଁ 2 କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

- New Mumbai ରେ ଓଡିଶା କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ 3.05 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ କୋରାପୁଟ ଠାରେ 1st I.R. Battalion ଘର ତିଆରି ପାଇଁ 2 କୋଟି ଟଙ୍କା, ରିଜର୍ଭ ପୋଲିସ ଓ ଜିଲ୍ଲା ପୋଲିସ ଘର ପାଇଁ 5.10 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଅଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ପୋଲିସଙ୍କ ପାଇଁ 3ଟି 100 men ବାରାକ୍ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ 2.10 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ

- ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଣ ଯୋଜନାରେ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ବଳରୁ ବିଭିନ୍ନ ବାବଦକୁ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ 120 କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ 130 କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଥିବାବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 176.22 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏହାଫଳରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡିକ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ 160.60 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଗୃହ ଓ ନଗର ଉନ୍ନୟନ

- ସେହିପରି ପୌର ସଂସ୍ଥାଗୁଡିକ ପାଇଁ ଆଗରୁ 20 କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ 25 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଅଣଯୋଜନାରେ ବିଭିନ୍ନ ବାବଦକୁ ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଉ ଥିବାବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେଏହାକୁ 44.05 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଏଥିରେ ପୂର୍ବରୁ 15 କୋଟି ଟଙ୍କା ରାସ୍ତାଘାଟ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଓ ମରାମତି ପାଇଁ

ଥିବା ବେଳେ ଏହାକୁ 25 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରଯାଇଅଛି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରାୟ 10 କୋଟି ଟଙ୍କା ପୌରସଂସ୍ଥାମାନେ ବ୍ୟୟ କରିବେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଆଦାୟ ହେଉଥିବା ପ୍ରବେଶ ଟିକସରୁ ଅକ୍‌ଟ୍ରାଇ ଟିକସ କ୍ଷତି ପୂରଣ ବାବଦକୁ ବର୍ଷକୁ 10 ଶତାଂଶ ବୃଦ୍ଧି ଭିତ୍ତିରେ ପୌରସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏହାକୁ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 20 ଶତାଂଶକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଅଛି । ଯେଉଁ 10 ଶତାଂଶ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ପୌର ସଂସ୍ଥାର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ ହେବ ଏବଂ ଏହା Performance Linked Incentive ଭିତ୍ତିରେ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ସଂପୃକ୍ତ ପୌରସଂସ୍ଥାକୁ ଦିଆଯିବ ।

- ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରରେ ପୌର ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ବଜେଟ୍‌ରେ 20.80 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଅଣବନ୍ଦୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପାଇଁ ମାସିକ ପେନସନ ବୃଦ୍ଧି

- ଅଣବନ୍ଦୀ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ଭତ୍ତା ମାସିକ 700 ଟଙ୍କାରୁ 900 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ଓ ସେଥିନିମିତ୍ତ ଦରକାର ମୁତାବକ ଏହି ବଜେଟରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଅଛି ।

ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଟେ ।

(କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ହିସାବ)

ଜାତୀୟ କୃଷି ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ (NABARD) ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍‌.ଆଇ.ଡି.ଏଫ୍‌. ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ	**290.00** (Works – Rs.115.00 cr R.D. Rs.60.00 cr. W. R.- Rs.105.00cr Agriculture- Rs.10.00)
ଜବାହାରଲାଲ ନେହେରୁ ଜାତୀୟ ନଗରାଞ୍ଚଳ ନବୀକରଣ ମିଶନ (Jawaharlal Nehru National Urban Renewal Mission)	**56.25** (including State Share Rs.6.25 crore)

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରାସ୍ତା ସହାୟତା ପାଣ୍ଠିରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ରାସ୍ତାର ଉନ୍ନତି	55.00
ପଶ୍ଚିମ ଓଡିଶା ବିକାଶ ପରିଷଦ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ	30.00
ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀଓ୍ୱାରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ	14.50
ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଶମ ବିକାଶ ଯୋଜନା ଅର୍ନ୍ତଗତ ପଛୁଆ ଜିଲ୍ଲା ସୂତ୍ରପାତ (Backward Districts Initiative under RSVY)	350.00
ବିଧାୟକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଉନ୍ନୟନ ପାଣ୍ଠି ବାବଦକୁ	73.50
ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ଓ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ	5.00

Out - come Budget

16. ରାଜ୍ୟ ସରକାର ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବ୍ୟତୀତ ଅଣ ଯୋଜନା, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ଜରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ, ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍ ମାଧମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ୍ ବାହାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ଓ ବିଭିନ୍ନ ବୈଦେଶିକ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ସଂପୃକ୍ତ Implementaing Agency ମାନେ ସିଧା ସଳଖ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ପରିମାଣ 2004–05 ରେ 1336.36 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲାବେଳେ 2005–06 ଓ 2006–07 ରେ ପ୍ରାୟ 1500.00 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଅଣ ଯୋଜନାରେ 2006–07 ରେ 1051.07 କୋଟି ଟଙ୍କା ବିଭିନ୍ନ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ତାହା ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଅଟେ –

		(କୋଟି ଟଙ୍କରେ)
ଶିକ୍ଷା	–	58.57
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ	–	34.81
ରାସ୍ତାଘାଟ ଓ ପୋଲ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ	–	368.77
ସରକାରୀ କୋଠାବାଡି ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ	–	97.28
ପଞ୍ଚାୟତ ଓ ପୌର ସଂସ୍ଥା ଜରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ	–	

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ		181.40
ରିଲିଫ୍	–	310.24
ମୋଟ	–	**1051.07**

17. ମୁଁ ଏଠାରେ ସୂଚାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଖାଲି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଇ ଓ ସେହି ଅର୍ଥ Implementing Agency କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ଭାବିବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ । ସେହି ଅର୍ଥ କିପରି ସଦୁପଯୋଗ ହେଉଛି ଏବଂ ଆମେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛେ ସେଥିରୁ ପ୍ରକୃତ ମୂଲ୍ୟ ବା ଉପକାର ପାଉଛେ ତାହା ଦେଖିବା ଅତୀବ ଜରୁରୀ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ୟବର କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚିଦାମ୍ବରମ୍‌ଙ୍କ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ବଜେଟ ଭାଷଣର ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ମୁଁ ଏଠାରେ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ, ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କର ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତାହା ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଅଟେ –

"At the same time, I must caution that outlays do not necessarily mean outcomes. The people of the country are concerned with outcomes. The Prime Minister has repeatedly emphasized the need to improve the quality of implementation and enhance the efficiency and accountability of the delivery mechanism. During the course of the year, together with the Planning Commission, we shall put in place a mechanism to measure the development outcomes of all major programmes. We shall also ensure that programmes and schemes are not allowed to continue indefinitely from one Plan period to the next without an independent and in-depth evaluation. Civil society should also engage Government in a healthy debate on the efficiency of the delivery mechanism."

Outcome Budget ଉପରେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ହେବା ଦରକାର । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରେ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି –

"The conventional budget exercises have focused on allocation of resources to different heads, without taking into account how these government expenditures get translated into outputs and outcomes. Outputs are the direct result of government expenditure and outcomes are the final result. Thus, in the context of education, opening a new school or appointing a new teacher is an output and reduction in the rate of illiteracy is an outcome. Issues of efficiency require consideration whether the same outcome can be achieved at lower costs and whether the same costs can produce better outcomes. A critical part of budgetary reforms must include information on the relationship between expenditures and the corresponding performance in

producing real results as in determining the size of the budget and its allocation among different heads. Although in the past there have been attempts at introducing performance budgeting, such endeavors have receded in importance. There is need to bring back performance budgeting as an integral part of the preparation and evaluation of budgets, both for the center and the states. Thus, the management of public expenditures should be guided by economy, efficiency, and effectiveness. (para.4.61 page.79) ."

18. ତେଣୁ କେବଳ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଦେଲେ ବା ସେହି ବ୍ୟୟ ବରାଦକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯେନତେନ ପ୍ରକାରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେବା ଆଦୌ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ତାହା କିପରି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ଓ ସେଥିରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବା value ମିଳୁଛି ତାହା ଦେଖିବା ଅତୀବ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କମିଟି ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଗୁଡିକର ବଜେଟ୍ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମୀକ୍ଷା କଲାବେଳେ ମାନ୍ୟବର କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବଜେଟ୍ ଭାଷଣ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ବିଚାରକୁ ନେବେ ବୋଲି ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ନେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା ପରିସରଭୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବୁଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତାର ବିନିଯୋଗ *(Utilisation of Central Assistance)*

19. ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଲା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତାର ଠିକ୍ ସମୟରେ ଓ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସଜାଗ ଅଛନ୍ତି ଓ ବାରମ୍ବାର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଫଳରେ ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର ଦାଖଲରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି । 2000–01 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 534.00 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା ବେଳେ, 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 2807.08 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର ଦିଆହୋଇଥିଲା ଏବଂ 2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଡିସେମ୍ବର 2005 ସୁଦ୍ଧା 1808.64 କୋଟି ଟଙ୍କାର ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର ଦିଆସରିଲାଣି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଆମେ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଲାଭକରି ରହିଗଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଆମକୁ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଭାଗ ସେମାନଙ୍କ 30.11.2005 ତାରିଖ ଜ୍ଞାପକରେ ନିମ୍ନମତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି –

"No amount will be released to any entity (including State Governments), which has defaulted in furnishing Utilisation Certificates for grants-in-aid released by Central Government in the past without clearance from the Ministry of Finance. In respect of all grants released prior to April 1, 2004, two months' notice may be given to the concerned entities to furnish the required Utilisation Certificates, failing which the amount will be deducted from future releases and credited to Government revenue as refund of unused grants".

20. ମୁଁ ଏଠାରେ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ, ସଦସ୍ୟାମାନଙ୍କର ଅବଗତି ନିମନ୍ତେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ବିନିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରି ମାନ୍ୟବର କେନ୍ଦ୍ର ଯୋଜନା ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ୍.ଭି. ରାଜଶେଖରନ୍ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ମତାମତ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ତା.9.6.2005ରିଖ ଚିଠିରେ ମୋତେ ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :-

"Thank you very much for your kind letter No.2749B/MF Plan (FHP)-12/2005 dated 7 June 2005. I am indeed very happy to know that there has been substantial improvement in utilisation in respect of central assistance received by your state. I am also happy to note that you are gearing up the administrative machinery to ensure timely utilization of central assistance.

It shall be my pleasure to extend my cooperation in accelerating the pace of progress and development in your state."

21. ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଓ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାରିବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସେହି ରାଜ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହି ସୁଯୋଗ ଆମେ ହାତଛଡା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ମାନେ ଏ ଦିଗରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ତା 16.1.2006 ରିଖରେ ସମୀକ୍ଷା କରିଅଛି ।

ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହ

22. ତା 15.04.1999 ରିଖ ଓ ତା 11.10.2001 ରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବିତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସହ ବୁଝାମଣାପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ତଥା ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଓଡିଶା ସରକାର ବିଗିଡି ଯାଇଥିବା ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସଜାଡିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ ଓ ଆର୍ଥିକ ନିଅଣ୍ଟକୁ ବହୁପରିମାଣରେ କମା ଯାଇପାରିଛି ।

(i) 1999–2000 ମସିହାରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ 2574.19 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ 2004–05 ମସିହା ବେଳକୁ ଏହା କମି 522.30 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । 2005–06 ମସିହାର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ 516.11 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ମସିହାରେ ବଜେଟ୍ ଆକଳନ ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା 474.80 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ କମିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

(ii) 1999–2000 ମସିହାରେ ଆର୍ଥିକ ନିଅଣ୍ଟ 3836.43 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ 2004–05 ମସିହା ବେଳକୁ ଏହା 1365.99 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । 1999–2000 ମସିହାରେ ଆର୍ଥିକ ନିଅଣ୍ଟ ସାମଗ୍ରିକ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ (GSDP) ର 9.93 ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ 2004–05 ମସିହାବେଳକୁ ଏହା କମି 2.37 ପ୍ରତିଶତରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । 2005–06 ମସିହାର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଅନୁଯାୟୀ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟ 1413.63 କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ 2006–07 ମସିହାର ବଜେଟ୍ ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ 1675.88 କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର ଅନୁପାତ ହିସାବରେ ବିତ୍ତୀୟ ନିଅଣ୍ଟ 2004–05 ମସିହାରେ 2.37 ଶତାଂଶ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଏହା କମି 2005–06 ମସିହାରେ 2.23 ଶତାଂଶ ଓ 2006–07 ମସିହାରେ

2.40 ଶତାଂଶ ହେବ । ମଧ୍ୟମକାଳୀନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଆମକୁ 3 ଶତାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ।

(iii) ମୁଁ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ବାବଦରେ 2000–2001 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ 17951.93 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆକଳନ କରିଥିଲା ବେଳେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏ ବାବଦରେ 19779.83 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ଆକଳନ ତୁଳନାରେ 1827.90 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ହୋଇପାରିଛି । ପରନ୍ତୁ, ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଟିକସରୁ ରାଜ୍ୟ ଅଂଶ ବାବଦକୁ 2000–2001 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ 19026.64 କୋଟି ଟଙ୍କା ମିଳିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 15363.61 କୋଟି ଟଙ୍କା ପାଇଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ଆକଳନ ତୁଳନାରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ 3663.03 କୋଟି ଟଙ୍କା କମ୍ ପାଇଥିଲା । ଯଦି ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ଆକଳନ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଟିକସରୁ ଅଂଶ ପାଇଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ହୁଏତ ଆମର ଋଣ ପ୍ରାୟ 3663 କୋଟି ଟଙ୍କା କମିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଯାହା ହେଉ ରାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ଆମ ଗୋଡରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏଥିନିମିତ୍ତ ସେହି ଅନୁସାରେ ଆମକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏ ଦିଗରେ ଆମେ କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛୁ ।

(iv) ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟମାନେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ– ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟର ଅନୁପାତକୁ ବର୍ଷକୁ ହାରାହାରି 5 ଶତାଂଶ କମାଇପାରିବେ ସେହି ରାଜ୍ୟମାନେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଅନୁଦାନ ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ହେବେ । ଆମ

ରାଜ୍ୟ 2000–01 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟ – ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟର ଅନୁପାତକୁ ବର୍ଷକୁ ହାରାହାରି 7.86 ଶତାଂଶ କମାଇ ଥିବାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବାବଦକୁ 315.15 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ପାଇଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟମାନେ ଏହି ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇବାକୁ ବିବେଚିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଏକାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ସେହି ଅଣଆବଣ୍ଟିତ ପାଣ୍ଠିରୁ ଆମର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ ଅନୁଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆମର ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମାନ୍ୟବର କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

(v) ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଟିକସ ଆଦାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ବିକ୍ରିକର ରାଜ୍ୟ ନିଜ ଟିକସ ରାଜସ୍ୱର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସ ଅଟେ । ବିକ୍ରିକର କ୍ଷେତ୍ରରେ ତା 31.12.2005 ରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଆଦାୟ ପରିମାଣ 1918.69 କୋଟି ଟଙ୍କା । ମୁଁ ଏଠାରେ ସୂଚାଇଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ତା 31.12.2004 ରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଆଦାୟ ପରିମାଣ 1559.74 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଆମେ ଚଳିତ ବର୍ଷ 23.01 ପ୍ରତିଶତ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିପାରିଛୁ ।

2004 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ନିଜସ୍ୱ ଟିକସ ଆଦାୟ ପରିମାଣ 2652.64 କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ 2005 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ଏହି ପରିମାଣ 3257.11 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଟେ । ରାଜସ୍ୱ ଟିକସର ମୋଟାମୋଟି ବୃଦ୍ଧିର ହାର ଡିସେମ୍ବର ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାୟ 23 ଶତାଂଶ ହୋଇଛି ।

(vi) ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ 2004 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ମୋଟ ନିଜସ୍ୱ ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ପରିମାଣ 830.93 କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବା ବେଳେ 2005 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ଶେଷସୁଦ୍ଧା ଏହି ପରିମାଣ 1025.52 କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଟେ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟର ବୃଦ୍ଧି 23.42 ଶତାଂଶ ହୋଇଛି ।

(vii) 2002–03 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ବାବଦକୁ 3833.01 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ଏହା 2003–04 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 4396.28 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଓ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 5522.12 କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏ ବାବଦକୁ ବୃଦ୍ଧିର ହାର 2002–03 ମସିହାରେ 21.33 ଶତାଂଶ ଥିଲାବେଳେ ତାହା 2003–04 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ରେ 14.70 ଶତାଂଶ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ତାହା 25.61 ଶତାଂଶକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

2005–06 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସରୁ ମୋଟ 5910.75 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟର ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱରୁ ପ୍ରାୟ 6453 କୋଟି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେବ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ଆଗାମୀ ଦିନଗୁଡିକରେ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱ କିପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଆଦାୟ ହୋଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଭାଗମାନଙ୍କୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡିବ । କାରଣ ଅଧିକ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ନ ହେଲେ ଋଣ କରି ଦରକାର ମୁତାବକ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଓ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ଆଇନ୍, 2005ର ଅନୁପାଳନ

23. ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି "ଓଡିଶା ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ବଜେଟ୍ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ (FRBM Act, 2005)" ତା 14.6.2005 ରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣି ସୀମିତ ସମ୍ବଳକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା । ଋଣଭାରକୁ sustainable level ରେ ରଖିବା, ଯେଉଁ guarantee ଦିଆଯାଇଛି ସଂପୃକ୍ତ ସଂସ୍ଥା ଯେପରି ଏହି guaranteed loan ଓ ତାହା ଉପରେ ସୁଧ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପୈଠ କରନ୍ତି ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଯେପରି guaranteed liability ନ ଆସେ ସେଥିପାଇଁ ସଜାଗ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଲା ସମ୍ବଳ ଯୋଗାଡ ନ କରି କୌଣସି ନୂଆ liability ସୃଷ୍ଟି ନ କରିବା ।

"ଓଡିଶା ବିତ୍ତୀୟ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଏବଂ ବଜେଟ ପରିଚାଳନା ଅଧିନିୟମ (FRBM Act, 2005)" ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବଜେଟ୍ ସାଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏଠାରେ ବିନମ୍ରତାର ସହ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଋଣବୋଝ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ 1999–2000 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 22.7 ଶତାଂଶ, 2001–02 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 14.4 ଶତାଂଶ, 2002–03 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 15.7 ଶତାଂଶ, 2003–04 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 13.8 ଶତାଂଶ ଥିଲା ବେଳେ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମାତ୍ର 7.6 ଶତାଂଶ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । 2005–06 ଓ 2006–07 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧିର ହାର ଆହୁରି କମିବ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ ଆଶା । ଋଣଭାର ରାଜ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକ ଆୟର 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଥିବା 59.08 ଶତାଂଶ ରୁ ଆମକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ପଡିବ ଓ 2008–09 ସୁଦ୍ଧା ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ 28 ଶତାଂଶରେ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ସେହିପରି ସୁଧଦେୟ ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ରାଜସ୍ୱର 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ 28.1 ଶତାଂଶ ଥିଲା ବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ

କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ 15 ଶତାଂଶକୁ କମାଇବାକୁ ପଡିବ । ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ପେନସନ ଓ ସୁଧ ବାବଦକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାଦ୍ ଦେଲେ ଯାହା ରହିଲା ଦରମା ଓ ଭତ୍ତା ବାବଦକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ 2004–05 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ତା'ର 54 ଶତାଂଶ ରହିଛି । ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ହିସାବ ଅନୁଯାୟୀ 2002–03 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟଗୁଡିକର ଏହି ହାରାହାରି ଅନୁପାତ 37.3 ଶତାଂଶ ଥିଲାବେଳେ ଓଡିଶା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା 65.5 ଶତାଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଅନୁପାତ 35 ଶତାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି ।

Thrust of the Budget

24. ଦ୍ୱାଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିକୁ ପୁର୍ନବିନ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅଣଉତ୍ପାଦନ ଖର୍ଚ୍ଚ କମାଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ବଳ ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ କେବଳ ଯୋଜନାରେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି ତାହାକୁ କେବଳ ସମୀକ୍ଷା ନକରି ଅଣ ଯୋଜନାରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଉଛି ତାହା କିପରି efficient ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ ହେଉଛି ଦେଖିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । The thrust should be on outcome rather than the outlays, whether it is plan or non-plan. We should aim at a system which is responsive and responsible for improving the efficiency and effectiveness of spending measured in terms of improvement in delivery of services ensuring intended benefit to the targetted groups, completion of on-going projects as per the time schedule and plugging the leakages in the spending processes.

- Thrust of our budget for 2006-07 is on growth, development, efficency and social equity.
- ଅର୍ଥ ବିଭାଗ ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକାକୀ system ରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥି ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରତିନିଧି, ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ନେତା,

ଜନସାଧାରଣ, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ଏକାଠି ବିଚାର ବିମର୍ଷ କରି ଓ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏ ରାଜ୍ୟ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଓ ଏହାର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି କରିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆସନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଓଡିଶାକୁ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଏକମନ ଓ ଏକ ପ୍ରାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହେବା । ସେହି ଚକାଡୋଳା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ଆଗେଇ ଯିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ।

॥ *ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ* ॥

॥ *ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ* ॥

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଘଡାଇ,
ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ